

MONS. OROSCH JÁNOS NAGYSZOMBATI ÉRSEK

PÁSZTORLEVELE

2016 HÚSVÉTJA ALKALMÁBÓL

Szeretett Testvéreim,

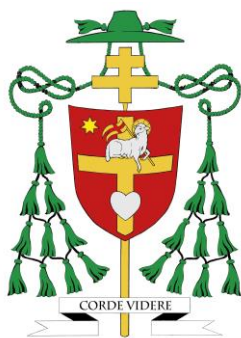
őszinte örömmel üdvözöllek benneteket húsvét alkalmából, mely mind jelentőségével, mind méltó megünneplésével, belső és külső örömeivel, a liturgikus év csúcspontja számunkra.

Ez az ünnep jelentőségével a teremtés kezdetére vezet vissza bennünket. Szent II. János Pál pápa szavait idézem a *Redemptor hominis* – Az ember Megváltója című első enciklikájából:

„Megváltója a világnak! Benne új és csodálatos módon mutatkozik meg a teremtés alapvető igazsága, melyről a Teremtés könyve tanúskodik, amikor többször is ismétli: "Látta Isten, hogy jó". A jó pedig a Bölcsességből és a Szeretetből származik. Jézus Krisztusban ez a látható világ, melyet Isten az emberért teremtett, ez a világ, mely a bűn belépésekor mulandóságnak lett alávetve, visszanyeri eredeti kapcsolatát forrásával, a Bölcsességgel és a Szeretettel. "Mert Isten úgy szerette a világot, hogy egyszülött Fiát adta érte" (Jn 3, 16). Amint ugyanis az ember-Ádám ezt a köteléket elszakította, úgy az ember-Krisztus újra összekötötte. A II. Vatikáni Zsinat a mai világ részletes elemzésében elérkezett ahhoz a ponthoz, mely az egész látható világban a legfontosabb: az emberhez.A világot megváltó Krisztus egyedülálló és meg nem ismételt módon hatolt e misztériumba, s belépett az ember "szívébe". Krisztus teljes mértékben megmutatja az embernek magát az embert, és föltárja előtte nagyszerű hivatását" (*Redemptor hominis* 8).

Szent II. János Pál pápának ezekből a gondolataiból megértjük Jézus megváltói művének, szenvedésének, halálának és feltámadásának a jelentőségét. Krisztusban mi emberek is eljutunk önmagunk megismerésére. Nem a külső megjelenés, hanem azon belső igazság alapján, amely életünk értelméről és annak céljáról beszél, valamint arról a fontos igazságról, hogy mi az igazi jó és mi a rossz. A gonoszság titkát senki sem képes felfedni, azt csak Isten ismeri. A bűn az ember számára érthetetlen. Szembesülvén vele szinte nap mint nap feltesszük a kérdést: miért van olyan sok rossz a világban? Vajon Isten ezt nem látja? Azok számára, akik hittel tekintenek Jézus Krisztusra, világos, hogy Isten mindent lát. Hiszen egyszülött Fia éppen ezért vállalt annyi szenvedést. Kijelenthetjük, hogy egyedül csak a hit és a szeretet fényében ismerhető fel ez az igazság. Az emberi nézőpont erre nem képes, ezért a hitetlenek és közömbösök számára az Úr Jézus kínszenvedése botrány. Semmi új a nap alatt. Már Szent Pál is azt írja: „...mi azonban a megfeszített Krisztust hirdetjük. Ő a zsidóknak ugyan botrány, a pogányoknak meg balgaság“ (1Kor 1,23). Ha azonban a hozzáállásuk nem volna előre elfogult, eljutnának a hitre és akkor Krisztust komolyan kellene venniük. Aztán képesek lennének megváltoztatni a világot, és kevesebb lenne benne a rossz.

Testvérek, ez a húsvét igazi jelentése. Csakis a húsvét segíthet az emberiségnek kijutni a zsákutcából. Ez a gonoszság legyőzésének kizárólagos fegyvere. Ez a világ egyetlen reménye. A húsvéti misztérium liturgikus ünneplése az egyházi év minden liturgikus cselekményének a csúcspontja. Kifejezi az Egyház és mindannyiunk hitét. A fájdalmas nagypéntek és a látszólagos vereség után Krisztus isteni-emberi mivolta a szó legteljesebb

MONS. OROSCH JÁNOS NAGYSZOMBATI ÉRSEK

PÁSZTORLEVELE

2016 HÚSVÉTJA ALKALMÁBÓL

értelemében úgy mutatkozik meg, mint élő. Ezt mondja róla Szent Pál: „Tudjuk, hogy Krisztus feltámadt a halálból, többé nem hal meg, a halál nem lesz többé úrrá rajta. Aki meghalt, az egyszer s mindenkorra meghalt a bűnnek, aki azonban él, az Istennek él“ (Róm 6,9-10). Számunkra is az ilyen élet biztosítékát kínálja: „Ezért tekintsetek magatokat is úgy, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek az Istennek Jézus Krisztusban“ (Róma 6,11). A húsvéti öröm valójában Krisztus igazságából fakad, amiről Pilátus előtt tanúságot tett. A húsvéti öröm a győzelem öröme ama halál fölött, mely ugyan minden bűnnek a velejárója, a kegyelem révén mégis legyőzetett. Jézus megbocsátó szavai, amelyeket a kereszten mondott a bűnbánó latornak: „Bizony mondom neked, még ma velem leszel a paradicsomban“ (Lk 23,43), reménységet ad mindenkinek, aki vétkezett és hátat fordított neki. A húsvéti öröm az egoizmusban, relativizmusban, az emberi élet értékének megalázásában fuldokló és bizonytalankodó emberiség reménysége. A húsvéti öröm abból a szabadságból is adódik, amely által önzés nélkül szolgálhatjuk a világot.

Ezt a körlevelet Szent II. János Pál pápának azokkal a szavaival szeretném befejezni, melyekkel Az ember Megváltója kezdetű enciklikát zárta: „Mostanában néha tévesen azt hiszik, hogy a szabadság öncélú: hogy akkor szabad az ember, ha úgy él a szabadságával, ahogy neki tetszik, és ezt akarják elérni mind közösségekben, mind egyénileg. A szabadság azonban csak akkor igazi ajándék, ha tudatosan jóra tudjuk használni. Krisztus ugyanis arra tanít, hogy a szabadság legnemesebb formája a szeretet, mely az ajándékozásban és a szolgálatban válik teljessé. Ezzel a „szabadsággal Krisztus szabadított meg“ és szabadít meg mindig minket. Az Egyház innen meríti szüntelenül a sürgető késztetést és az erőt saját küldetésének és az emberek szolgálatának megvalósításához. ...ezt az igazságot továbbadja és megvalósítja az emberi életben. Mindez újra megerősíti azt, hogy az Egyház mindennapi életének „útja“ mindig az ember“ (Redemptor hominis 21).

Testvérek, az Irgalmasság rendkívüli szent évében a feltámadott Üdvözítő adjon sok kegyelmet és erőt ahhoz, hogy megváltott keresztényként tudjatok élni ebben a világban, mely annyira rászorul segítségünkre. Ehhez adom szívből jövő áldásom.

+ Orosch János, nagyszombati érsek

A pásztorlevelet kérjük felolvasni Húsvétvasárnap - 2016. március 27-én, az összes szentmisén a prédikáció helyett.